

Հրատարակութիւն Ամերիկահայոց Արեւելեան Թեմի Ազգային Առաջնորդարանի
A Publication of the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America

Volume XVII, Number 9 — March 1995

Archbishop Mesrob Ashjian's Message to Clergy Conference

Each year, on the occasion of the St. Ghevontiank celebration, the clergy serving the Prelacy of the Eastern United States and Canada gather for a seminar/meeting in one of the Prelacy parishes.

The host parish this year was St. Sarkis Church in Douglaston, New York. His Eminence Archbishop Mesrob Ashjian was recuperating in Paris at the time and sent the following message.

Dear Faithful Brothers,

In a tradition of more than 20 years you have gathered to mark Ghevontiank Day and to celebrate your service to God and His people.

I bid you welcome and hope that you will enjoy your brotherly fellowship in the St. Sarkis environment, where you will pray and work together, bringing to reality this year's agenda which is devoted to exploring ideas of how to best convey our message to our faithful people. My thanks to all of the participants.

During the last 18 years I have been absent from this yearly gathering only one other time—I believe in 1991—when I was in Australia for a meeting of the General Assembly of the World Council of Churches. That was an absence of duty. Now, in 1995, it is the second time that I am unable to be with you, and this time it is an involuntary absence since I am in Paris recuperating. But I am with you in my prayers... I am with you with my heart... and I wish to share with you some of my thoughts during the past few weeks.

First, I found out that we must all take care of our health and to remember that it

is not only others who get sick...only others who experience heart problems...only others who have accidents. We are, after all, human, and we have our limits. We need to know the value of good health...and not get sick. Last August when I went to Yerevan, I saw Vazgen Vehapar for the last time. He was in his death bed, but he was alert and aware of everything around him. During my visit he twice said to me: "My son, do not get sick." At the time I thought it odd that the Catholicos of All Armenians would utter such "common" thoughts. Now, I understand. At that time I still thought the world was mine...I could do anything and everything. There, I believe, was my mistake. Now I realize that everything can happen to everyone and you cannot continue day in and day out working like a machine. Know the value of your Mondays—your free day—even if you know that at 9 a.m. the Prelate will call to ask a favor...

How easy it is to die...and also how difficult. Now I realize the gravity of my illness. But thanks be to God—a thousand thanks—He gave me new life, gave me the opportunity to continue on my road to the realization of my spiritual dreams. My eyes do not look back! I am grateful to you, Lord, for this good luck. I hope I will not be embarrassed and that during the days you have bestowed upon me I will be closer to You...more faithful in preaching the Gospel and be a responsible shepherd to those entrusted in my care.

Again, I give a thousand praises to God. Especially when I think that my work could have remained unfinished. It is true—I recall the words of Catholicos Khoren I of

blessed memory, "No one is indispensable..."—but, I could not help but think of what would happen to the Prelacy's many projects: the 900 orphans, the 2,300 senior citizens in Armenia, for whom it is much more difficult to raise funds. We have taken on the responsibility of renovating the village of Talish in Artsakh—homes, schools, churches, etc. Who would see that all this work is completed? We had just recently formed an organization for the purpose of preserving Khosrov Andar and the animal population of Armenia, for the coming generations. We had yet to announce the Aram Manougian (my childhood hero) home/museum project in Yerevan. Which project shall I mention? St. Krikor Datevatz, the month long summer studies program in Dilijan... our newly built churches and their needs... St. Illuminator's Day School... Land & Culture Organization projects... Dear Lord, I am thankful for the opportunity you gave me to return to all of these obligations and be of service to my church and nation to the utmost of my ability. I ask for nothing else. I am satisfied with all I have. I am more content than at anytime in my life. I am happy particularly now that I am aware of the multitude of people who prayed for me with all their heart, which strengthened my heart. My eyes fill with tears each time I hear of another of our faithful who prayed for me. I became so melancholy when an old and dear friend, who has been estranged from God, said to me: "You know, Srpazan, I prayed for you even though I never pray." May God hear his voice.

Finally, my spiritual brothers, I want to

(Continued on page 2)

Pierre Papazian 1929-1995

Pierre Papazian, a well-known intellectual and writer in the Armenian American community, a frequent contributor to OUTREACH for the past seventeen years, and a devout supporter of the Prelacy died on the morning of February 24 at his home in Dumont, New Jersey, where he was recuperating from open heart surgery. He was 65 years old.

Archbishop Mesrob Ashjian who was recuperating in Paris received the news with great sadness noting that the "premature and sudden passing of Pierre Papazian is a shock and blow not only to the Prelacy but to the entire Armenian American community. He was one of our community's greatest thinkers and one who, with no fanfare, generously gave his talent to our community. I personally will miss his keen intellect, his way of looking at situations in ways no one else thought of, and his quiet humor. May God receive his soul and provide comfort to his family and, indeed, to all of us."

His writings are familiar to the Armenian American community through the Armenian press and especially through the publication PHOENIX which he produced anonymously starting in the 1960s. When asked why he first decided to publish PHOENIX anonymously he simply stated: "Because I wanted the reader to concentrate on the words and the ideas and not on the author." Indeed, it is no exaggeration to say that PHOENIX had great influence on the Armenian psyche—as far away as Soviet Armenia where, he was told, copies were smuggled in and translated. Reading his articles in PHOENIX today makes one realize how far ahead Pierre Papazian was from the rest of us. His words are prophetic and ring with as much clarity, truth, and relevance as they did 30 years ago.

His essays, articles, and op-ed pieces have also appeared in a wide range of American publications including the New York Times, The Christian Science Monitor and many well known journals such as Midstream, Mid-West Quarterly, and The Wilson Quarterly. He was considered to be an expert on the Jewish Holocaust and the Armenian Genocide. In fact, his article "A Unique Uniqueness?" in *Midstream*, a Jewish publication, prompted an extensive

(Continued on page 2)

Prelacy Ladies Guild's "Feast of Light"

Members of the Prelacy Ladies Guild participate in the candle lighting ceremony.

The auspicious occasion marking the 20th anniversary of the Prelacy Ladies Guild and the Feast of Light was celebrated in February in grand style at the St. Regis Hotel in New York City in the presence of guests from as far as Australia, Washington, D.C.,

Rhode Island, and the metropolitan tri-state area.

Representing the Prelacy Ladies Guild, Mrs. Gilda B. Kupelian welcomed the guests and announced the improved health of the Prelate, Archbishop Mesrob Ashjian, who

(Continued on page 2)

Rev. Archpriest Vahan Ghazarian, 73

The Eastern Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America announced with deep regret the death of Rev. Archpriest Vahan Ghazarian which took place March 3, 1995.

Archpriest Ghazarian was born in Malatia, on April 5, 1922, with the baptismal name of Mgrdich. Still an infant during the days of the Kemalist government in Turkey, the family relocated to Arabpounar in Jezireh, Syria, where he received his primary education.

From an early age he showed great love for the Armenian Church and he learned all of the services, sharagans, and rituals of the Church through his dedicated attendance and from his father.

In 1943 he married Mary Hagopian and they were blessed with three children, Haroutiun, Christine, and Vartouhi. In 1951 he was accepted as a student at the Seminary of the See of Cilicia. He was subsequently ordained as a married priest by Archbishop Terenig Poladian and given the name Vahan.

In 1952 he was assigned as the parish priest in Beirut's Armenian section, Hayashen, where he served for decades at the Sourp Hovanou Garabed Church. He also served Sourp Haroutiun Church in Junieh where he served the Armenian communities of Jebel, Junieh, and Antelias.

(Continued on page 2)

Message to Clergy

(continued from page 1)

share with you three specific thoughts.

1. Once again I saw that our faithful people love their church and their clergymen. They may not pray, they may not come to church, they may be indifferent in many ways, but there is a mystical tie that binds the Armenians to their church. Let us know the value of this mystique-bond and let us always be worthy of the spiritual trust of our people.

2. One day a doctor telephoned from the United States. I was already following the day to day miracles being performed by the French doctors and I said to him, "Doctor, I marvel at all of you. Each one in your own field are performing miracles, saving lives. You are partners to God's creation." In answering, the doctor said, "And you Srpazan are our spiritual physician; that is how we look upon you." I confess I became ashamed. I wondered: Just how much do we clergymen succeed in healing the wounds of those with broken hearts, those whose spiritual essence has been destroyed, those who come to us to confess their sins in order to be consoled and find faith. If only we could be as successful as the physicians so that we could lead those who come to us to the greatest of all physicians, our Lord and Saviour Jesus Christ.

3. Tomorrow when you return to your parishes, please convey to your parishioners my love and my blessings. And especially convey my thanks for their prayers and the love they gave to me. How amazing is this God-given emotion of love! How comforting to know that someone far, far away is praying for you, thinking of you, that you have a place in that person's heart. Your eyes fill with tears, you are filled with appreciation and your wounded heart heals. This is exactly what happened to me. I now have a stronger heart, and a stronger desire to live a spiritual life of service.

May God make me worthy of my wish and may He bless all of you with healthy and happy days.

During my hospitalization I had with me a cross from the monastery in Moush which had been rescued by a brave Moushetzi. The cross emanated with the strength of its origin and its native soil. With it, also as a constant companion, was my prayer book, *The Nareg*, which I read over and over again. Some days I read the prayers for those in agony. Some days I read the prayers for "good death," and still other days I read the prayers for healing...for penitence... for grace and forgiveness. Without doubt, the most honest interpreter of my life has been Nareg and therefore I end my message with his words,

"But you are my refuge. You are salvation. You are the visitation. You are expiation. You are happiness. Salvation comes from you. Mercy is yours, almighty, living, ineffable Lord Jesus Christ, benevolent God. Bless, bless, and again bless, your holy essence and glory, forever and ever. Amen."

With prayers and love,
Archbishop Mesrob Ashjian

Bligny Hospital
Briss-sous-Forges, France
February 20, 1995

Next issue of Outreach will include photos and commentaries on the election and installation of His Holiness Karekin I, Catholicos of All Armenians.

Pierre Papazian (Continued from page 1)

His Holiness Karekin II, Catholicos of the Great House of Cilicia, sent the following message:

Dear Iris and Michael,

You cannot imagine what a deep pain struck my heart when I heard the sad news of the passing away of your beloved husband and father and my close friend Pierre Papazian.

I can well imagine how deeply you are grieved by his sudden physical absence from the texture of your life. I believe that your love for him will never be affected by the earthly demise. It surely will go beyond the grave and will stand above time and space.

His name can never be erased from my memory. His image will always remain indelible, alive and radiant.

Pierre will always remain a noble and eloquent witness to that generation of American Armenians who kept alive the living legacy of their parents and forefathers.

He symbolized and actually materialized in his person, in his life and in his work the beautiful harmony of Armenianism and Americanism: two different cultures, two different manifestations of the same spirit of freedom and dedication to spiritual and moral values of perennial nature. His literary works bear ample testimony to this truth. His dedication to the Armenian Church and nation was just exemplary.

I pray All-Merciful God to receive his soul in eternal peace and bliss.

Sincere condolences to you on behalf of our Armenian Catholicosate of Cilicia which had such a warm place in his heart.

May our Heavenly Father grant you, his devoted wife and loving son and all members of his family, long life with the blessings of good health and happiness. May his memory shine forth always.

Mr. Onnic Marashian, chairman of the Executive Council of the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America, remembered Pierre with a moving tribute. Excerpts follow.

I would like to say a few words on behalf of the Executive Council of the Prelacy, and as an individual whose life has been touched—be it so lightly—by Pierre's presence, his writings, and his articulated ideas.

I have always found it hard to eulogize a friend, but somehow in the case of Pierre I don't find it so hard. For in speaking of Pierre, one has to speak of his disciplined mind, his organized thinking. One need not strain for words to define a rational man.

It was a pleasure—and often a challenge—to draw Pierre into a conversation, which, inevitably, turned into a discourse of well-researched facts with historical perspective—and sometimes ended with apocalyptic forebodings of the future.

You may or may not have agreed with him, but you had to agree he had no fear of his convictions, arrived at after a rational process.

Pierre and Iris made a wonderful team together. In business, in their personal lives, in their community lives, and certainly in their immeasurable and often unpublicized contributions to the Prelacy, to the Catholicosate of Cilicia, to Vehapap personally, and to our Prelate, Mesrob Surpazan, personally. Not only did the team help spread

the message, they were also ready for emergencies, with a not-so-visible presence in delicate situations of damage control.

But the team's greatest contribution to our community was in the art and skills of communications, an area of discipline that sadly has been lacking among us.

They worked so well as a team that it was difficult to discern who was the thinker and who was the doer—which of them was the idea person and which the acting person—and whether the two of them were both of these... But no matter.

Pierre had a healthy disdain of committee work. He had little tolerance for institutional or organizational processes. He couldn't stand the time-consuming debates that turned into idle chatter.

He was a maverick, a non-conformist. But he got the work done. It was a relief to talk to someone who had no use for small talk, for you knew the thinking process was going on. Even his silence was eloquent.

He certainly had a message to all. I couldn't help noting that the last sentence of the last piece of writing that appeared less than a month ago was a piercing plea to all elements of the Armenian nation to become less self-centered and begin to work toward a common goal.

Archpriest Ghazarian

(Continued from page 1)

From 1952 to 1961, Der Vahan furthered his religious studies. During his many years of service to the Church he received highest honors from His Holiness Khoren I, Catholicos of the Great House of Cilicia.

In 1982, due to the civil war in Lebanon, he and his family relocated to the United States. Living in Boston, he volunteered to serve the Eastern Prelacy as a visiting clergyman where needed.

In 1983, Archbishop Mesrob Ashjian assigned him as the parish priest of the newly formed Sourp Nishan Church of Cambridge, Ontario, where he served until

1989 at which time, due to his health, he asked that he be relieved from this responsibility. He was subsequently appointed a visiting clergyman to the Niagara Falls community where he continued to serve with dedication up to a few weeks before his death. During this time he also served Sourp Asdvadzadzin Church in Toronto where he helped the Sunday School and made monthly visits to the residents of the Old Age Home.

He spent his final days in the hospital under the care of doctors and his devoted wife. May he rest in peace.

OUTREACH

A publication of the Armenian Apostolic Church of America
138 East 39th Street, New York, NY 10016
Telephone: (212) 689-7810 Fax: (212) 689-7168

Archbishop Mesrob Ashjian, Prelate

Iris Papazian, Editor

Mardirous Minas-Haftvani, Business Manager

OUTREACH (USPS 426-490) is published monthly, with the exception of a combined June-July-August issue, by the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America. Unsolicited manuscripts are welcome; please include a stamped, self-addressed return envelope. Signed articles do not necessarily reflect the policy of the Armenian Apostolic Church of America. Send all correspondence to the above address to the attention of the Editor.
Printed in the United States of America. Second class postage paid at New York, NY 10016.
Postmaster: Send address changes to OUTREACH, 138 E. 39th Street, New York, NY 10016

ISSN: 10643087

Prelacy Ladies Guild's "Feast of Light"

Very Rev. Anoushavan Tanielian and newlyweds Mr. and Mrs. Khoren Bandazian begin the candlelighting ceremony.

(Continued from page 1)

was in Paris recuperating. Very Rev. Anoushavan Tanielian, who had just returned from Paris, also provided an update on His Eminence's rapid recovery.

After offering the invocation, Very Rev. Tanielian gave a brief historical account of Diarentarach, still commemorated in the traditional manner in some Armenian communities in the Middle East. Beeswax candles are lit by clergy and distributed to the faithful who in turn carry the lit candles to their homes. Father Anoushavan wished "material and divine light" to glow in everyone's life. He then invited Mr. and Mrs. Khoren Bandazian, a newlywed couple, to step forth and officiate with him over the lighting of the Diarentarach candles, followed by members of the Prelacy Ladies Guild who lit the candles at their respective tables.

Mr. Garabed Chuck Haytaian, the Speaker of the New Jersey Assembly, conveyed his message offering an appreciation and salute to the Prelacy Ladies Guild for its service to the church and community. He then presented to the founding chairlady, Mrs. Hasmig Hovnanian, a resolution from the New Jersey Assembly in recognition of the Guild's 20th anniversary.

Her speech "ten times rewritten" cast aside, Mrs. Hovnanian took to the podium and spoke extemporaneously. She reminisced about the very first Feast of Light that was held at the St. Regis. Mrs. Hovnanian referred to His Holiness Karekin

II, then the Prelate, as a "dynamic leader who took the community by storm." It was his suggestion to revive the tradition of Diarentarach in America, she said.

"A credo of the Prelacy Ladies Guild," Mrs. Hovnanian said, "is to bring our youth together and make them feel pride in their heritage." She commended the members of the current Prelacy Ladies Guild.

The dual celebration was further enhanced when Mr. Kevork Hovnanian announced that on the occasion of their wedding anniversary, Mr. and Mrs. Hirair and Anna Hovnanian would underwrite the expenses of the evening. Amid thunderous applause, Hirair and Anna Hovnanian led the guests onto the dance floor.

Guild member, Mrs. Lucille Sahagian, presided over a successful raffle drawing of exquisite gifts. She also expressed the Guild's thanks to Mr. and Mrs. Hovnanian for their magnanimous gesture.

Red rose arrangements and heart-shaped chocolate assortments adorned the tables as well as a commemorative booklet depicting twenty years of activities.

The current members of the PLG are: Jeanine Adanalian, Isabella Avedissian, Linda Chrinian, Josephine Gulamerian, Suzanne Hagopian, Ica Kouyoumdjian, Gilda Kupelian, Arax Minassian, Dianna Minassian, Seta Nalbandian, Anna Piligian, Lucille Sahagian, Ovsanna Tatarian, Rita Tatevossian, Gemma Vartanian, Silva Zadourian.

Mrs. Hasmig Hovnanian, first chairlady of the Prelacy Ladies Guild, helps with the Feast of Light Candles.

Chuck Haytaian, speaker of New Jersey Assembly, reads proclamation in recognition of Guild's 20th anniversary.

Hirair and Anna Hovnanian, celebrating their wedding anniversary, underwrote the evening's expenses.

ՍՐԲՈՑ ՂԵՒՈՆԴԵԱՆՑ ՏՕՆԸ ՏԱԿԼԸՍԹԸՆԻ ՍՈՒՐԲ ՍԱՐԳԻՍ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՄԷՋ

Թեմիս Բարեխնամ Առաջնորդ՝ Բարձրաշնորհ Ս. Մեսրոպ Արք. Աշճեանի եւ Կրօնական Խորհուրդի որոշումով, Հիւսիսային Ամերիկայի եւ Գաւառայի Թեմի հոգեւորականաց դասը իր տարեկան համագումարը գումարեց Երեքշաբթի 21 Փետրուար 1995, Նիւ Եորքի Տակլըսթընի Ս. Սարգիս Եկեղեցւոյ մէջ, Սրբոց Ղեւոնդեանց Քահանայից տօնին առիթով:

Երկուշաբթի 20 Փետրուարի երեկոյեան, արդէն ներկայ էին 18 հոգեւորականներ, որոնք ըստ արժանւոյն հիւրընկալուեցան եկեղեցւոյ ներքնասրահին մէջ, ուր առատօրէն վալելեցին Տիկնանց Միութեան պատրաստած շատ համեղ ճաշերը:

Երեքշաբթի 21 Փետրուարին, առաւօտեան ժամերգութիւն տեղի ունեցաւ Ս. Սարգիս Եկեղեցւոյ մէջ, որմէ ետք բոլոր ներկայ հոգեւոր հայրերը ուղղութեան համագումարի վայրը: Եկեղեցւոյ հոգեւոր հովիւ՝ Գերապատի Ս. Անուշաւան Ծ. Վրդ. Դանիէլեանը յանուն Սրբազան Հօր բարի գալուստ մաղթեց ներկաներուն եւ աղօթքով բացուած յայտարարեց համագումարը: Ապա, համագումարը ընտրեց իր Դիւանը հետեւեալ կազմով՝ Արժ. Տ. Խորէն Աւագ Բհնյ. Հապէշեան՝ ատենապետ եւ Արժ. Տ. Գրիգորիս Բհնյ. Քէշիշեան՝ ատենադպիր:

Ատենապետ Տէր Հայրը իր շնորհակալական խօսքը արտասանելէ ետք, կարդաց Թեմիս Առաջնորդ Սրբազան Հօր Փարիզէն ուղղուած իմաստալից եւ հայրական խրատներով լեցուն յուզիչ պատգամը: Սրբազան Հայրը իր պատգամին մէջ նախ կը յայտնէ իր շնորհակալութիւնը բոլոր մասնակցողներուն եւ կը թելադրէ հոգ տանիլ առողջութեան եւ չկարծել որ միայն ուրիշը կրնայ հիւանդանալ...: Ապա կը յայտնէ իր շնորհակալութիւնը Ամենակալ Աստուծոյն... «Ընորհակալ եմ, Քեզի, Տէր Աստուած, այս երջանիկ բարեբաղդութեան համար... հազար փառք Աստուծոյ, որ նոր կեանք տուաւ ինծի...»:

Ատենապետ Տէր Հայրը վերջացրելէ ետք ընթերցումը, կարդաց նաեւ Ազգային Առաջնորդական Դիւանէն հրապարակուած հաղորդագրութիւնը, ըստ որում թեմիս Առաջնորդ Սրբազան Հայրը, Բարձրաշնորհ Ս. Մեսրոպ Արքեպս. Աշճեան, 17 Փետրուար, 1995 թուակիր իր պաշտօնագրով, հիւսիսային Ամերիկայի Արեւելեան շրջանի եւ Գաւառայի Թեմի Առաջնորդական Փոխանորդ նշանակեց, Ազգային Վարչութեան Կրօնական ժողովի ատենապետ եւ Տակլըսթընի Ս. Սարգիս Եկեղեցւոյ հոգեւոր հովիւ՝ Գերապ. Ս. Անուշաւան Ծ. Վրդ. Դանիէլեանը:

Ատենապետ Տէր Հայրը կարդալէ ետք Առաջնորդ Սրբազան Հօր պաշտօնագիրը, անցաւ օրուայ հոգեւոր յայտագրի գործադրութեան: Յայտագրի մաս կը կազմէին հինգ դասախօսութիւններ...

ա. Մկրտութեան Խորհուրդը. Ներածութիւն եւ Բացատրութիւն Մկրտութեան՝ Արժ. Տ. Խաչիկ Բհնյ. Մկրտիչեան

բ. Խորհուրդի Մատակարարումը՝ Արժ. Տ. Մուշեղ Աւ. Բհնյ. Տէր Գալուստեան

գ. Թաղման Կարգ. Սգաւոր ընտանիքին հետ եւ անոնց մատուցուելիք օժանդակութիւնը՝ Արժ. Տ. Մեսրոպ Աւ. Բհնյ. Թաշճեան:

դ. Բրիստոնէական Թաղում՝ Հոգ. Տ. Նարեկ Վրդ. Ալեկսէզեան:

ե. Թաղման Կարգ՝ Արժ. Տ. Վագ-գէն Բհնյ. Պէքիարեան

Հինգ դասախօս հայրերն ալ բժա-

խընդորոէն եւ մանրամասնօրէն ուսումնասիրած էին իրենց վստահուած նիւթերը, որոնք պատշաճ ձեւով ներկայացուցին եւ շեշտը դրին միօրինակութեան վրայ, միաձել կատարելու խորհուրդները: Դասախօս հոգեւոր հայրերը անդրադարձան նաեւ խորհուրդներու՝ Մկրտութեան Խորհուրդի եւ Թաղման կարգի հոգեբանական մօտեցումներուն եւ վերլուծումներուն, տալով հետաքրքրական որոշակի բացատրութիւններ եւ տեղեկութիւններ տարբեր եկեղեցիներու ըմբռնումներէն: Քահանայ եղբայրներուն կողմէ եղան հետաքրքրական շատ հարցումներ՝ դիակներու հրկիզման, անկնունք երեխաներու թաղման եւ այլ բարեկարգութեան մասին. տրուեցան գոհացուցիչ բացատրութիւններ: Առաջարկուեցաւ պատրաստել ուղեցոյց մը եւ ուղարկել հոգեւոր հայրերուն:

Ցանուն ժողովական հայրերուն շնորհաւորական հեռագիր յղուեցաւ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Վեհափառ Հայրապետին՝ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ. Կաթողիկոսին, իր անուանակոչութեան տօնին առիթով: Ինչպէս նաեւ ապաքինման հեռագիր ղրկուեցաւ Թեմիս Առաջնորդ Սրբազան Հօր:

Առաւօտեան դասախօսութեանց ամարտին ներկայ հոգեւորական հայրերը այցելեցին Միտլը Կրով գերեզմանատունը եւ հոգեհանգստեան արարողութիւն կատարեցին թեմիս մէջ ծառայած եւ այժմ հանգուցեալ եկեղեցականաց հոգւոյ ի հանգիստ:

Երեկոյեան ժամը 7:30-ին Սուրբ եւ անմահ պատարագ մատուցուեցաւ Սուրբ Սարգիս Եկեղեցւոյ մէջ: Օրում պատարագիչն էր Արժ. Տ. Վագ-գէն Բհնյ. Պէքիարեան: Սուրբ խորանին սպասարկեցին եւ սուրբ պատարագի երգեցողութիւնը կատարեցին արժանապատիւ քահանայ հայրերը: Օրում պատգամը տուաւ պատարագիչ քահանայ հայրը անդրադառնալով Ղեւոնդեանց Նահատակութեան խորհուրդին, Հայ եկեղեցւոյ ունեցած դերին մասին՝ մեր ժողովուրդի գոյատեւման եւ յառաջդիմութեան ի խնդիր: Յաւարտ Ս. Պատարագի տեղի ունեցաւ ճաշկերոյթ՝ ի պատիւ ներկայ հոգեւորականներուն: Եկեղեցւոյ սրահը լեցուած էր ազգայիններով եւ հաւատացեալ ժողովուրդով, որոնք եկած էին պատելու իրենց հիւրերը:

Ամսօրուան ի օր մը եղաւ Սրբոց Ղեւոնդեանց տօնը քահանայ հայրերուն համար, որ տարին մէկ անգամ իրարու մօտ կը բերէ ժողովուրդի ծառայ հոգեւորականաց դասը, առիթ մը տալով անոնց բաժնեկից ըլլալու ցաւերու եւ ուրախութեանց եւ միատեղ աշխատանք տանելու Հայաստանէն Առաքելական Սուրբ Եկեղեցւոյ բարօրութեան եւ յարատեւ գոյութեան համար:

IN THE SIXTH CHAPTER OF THE BOOK OF LUKE IT SAYS, "WOE TO YOU WHEN ALL MEN SPEAK WELL OF YOU..."

ԳՊՐԱՑ ԵՒ ՍԱՐԿԱՒԱԳԻ ԶԵՌՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՖԻԼԱՏԵԼՖԻՈՅ Ս. ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՆՈՐԻԶ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՄԷՋ

Կիրակի, Յունուար 22-ին, Ս. Գրիգոր Լուսավորիչ Հայաստանեայց Առաքելական Ս. Եկեղեցին ապրեցավ վերածննդեան եւ ծաղկումի պահեր երբ 15 պատանիներ եւ չորս երիտասարդներ ծունկի եկան Ս. Խորանին՝ առջեւ՝ ստանալու դպրութեան եւ սարկաւագութեան աստիճանները:

Ընդառաջելով Տէր Հօր եւ հոգաբարձութեան հրաւերին, Թեմիս բարեջան Առաջնորդը, Բարձրաշնորհ Տ. Մեսրոպ Արքեպս. Աշճեան, խոր հրճումնաքով եւ հպարտութեամբ պարգեւեց թեկնածուներուն հայ եկեղեցւոյ նուիրապետական կարգերու փոքր աստիճանները:

Օրուան պատարագիչն էր գաղութիս Հոգեւոր Հովիւ՝ Արժ. Տ. Ներսէս ԲՅՃ. Մանուկեանը, որուն խնամքին եւ ուղղութիւններուն ներքոյ պատրաստուած էին յիշեալ թեկնածուները վերջին չորս թեկնածուները վերջին չորս տարիներու ընթացքին:

«Հայր Մեր»-էն առաջ, Սրբազան Հայրը «Ուրախ Լեր» շարականի երգեցողութեամբ բարձրացաւ Ս. Խորան եւ բազմեցաւ Առաջնորդական գահին վրայ: Անկիւ, նախ Կիսասարկաւագ ձեռնադրեց սարկաւագութեան թեկնածու, ուրարակիր Վարդան Բարաքելեանը:

Ապա Սրբազան Հօր շուրջը ծունկի եկան հետեւեալ 15 պատանիները եւ երեք երիտասարդները՝ դպրութեան չորս աստիճանները ստանալու: Հէրի Բալվոնեան, Արամ Գազանճեան, Գրիգոր Ոսպիկեան, Հայկ Աղաճանեան, Պրայըն Կրեմէս, Արամ Յովակիմեան, Եղուարդ Ժիրոզեան, Հէրի Գալվոնեան Երրորդ, Մասիա Գումրիկեան, Անդրանիկ Գգիրեան, Ժիմի Գգիրեան, Յակոբ Մերճանեան, Բաֆֆի Մերճանեան, Ֆիլիփ Նայկան, Ազատ Ժիրոզեան, Մայքըլ Ոսպիկեան, Ստիվն Ոսպիկեան եւ Գրիգոր Երեմեան: Սրբազան Հայրը նախ անոնց մագերէն փոքր մասնիկներ կտրեց որպէս նշան անոնց հոգեւոր անդաստան մուտքին, ապա յաջորդաբար անոնց իրաւունք տուաւ աւելածութեան, եկեղեցւոյ դռները բանալ-գոցելու, Ս.

գրային ընթերցումներ կատարելու, խոստովանանք կարդալու եւ եկեղեցին լուսավորելու:

Դպրաց ձեռնադրութենէն ետք սկսաւ Աւագ Սարկաւագութեան ձեռնադրութիւնը: Կիսասարկաւագ Վարդանը, իր հոգեւոր Հովիւին եւ Աւագ Սարկաւագ Նազարէ Նազարեանի առաջնորդութեամբ ծնրադիր բարձրացաւ Ս. Խորան եւ ապա հարց պատասխաններէ ետք ներկայացաւ Սրբազան Հօր առջեւ: Սրբազան Հայրը իր Աջը դրաւ Վարդանի գլխուն՝ փոխանցելով անոր առաքելական դարաւոր օրհնութիւնը: Ապա Վարդան դարձաւ դէպի ժողովուրդ՝ պաշտօնապէս կոչուելու դպրութենէ ի սարկաւագութիւն: Իր ձախ ուսին վրայ ստացաւ ուրար եւ իրաւունք՝ ճաշու Աւետարան կարդալու եւ խնկարկելու:

Զոյգ ձեռնադրութեանց արարողութիւնները արդարեւ յուզումի ալիքներ ակօսեցին ներկայ հաւատացեալներու սրտերուն մէջ: Մատուցող հոգիներու Ս. Խորանին նուիրուելու այս երէտոյթը արցունքով տամկացուց տղոց ծնողներու եւ բարեկամներու աչքերը եւ ծխականներուն տուտաւ եկեղեցւոյ կեանքի յուսադրիչ ապագայի նախա-

ճաշակը:

Յաւարտ Ս. Պատարագի, Թերխանեան սրահին մէջ ի պատիւ նորընծաներուն տրուեցաւ ճաշկերոյթ, ընդ նախագահութեամբ Առաջնորդ Սրբազան Հօր: 250 ծխականներ ներկայ էին հացկերոյթին: Օրուան ճաշը պատրաստեց եկեղեցւոյ Տիկնաց Միութիւնը: Իսկ ճաշերը սիրով սպասարկեցին եկեղեցւոյ նորակազմ Երիտասարդ Զոյգերու Միութիւնը: Յայտագրի վարիչ, Բէրն Շեհանեանի բարի գալստեան խօսքերէն ետք, Հոգաբարձութեան Ատենապետ՝ Յակոբ Փափազեան յայտնեց հոգաբարձութեան խնդակցութիւնը եւ օրուան խորհուրդը որակեց յուսադրիչ եկեղեցւոյ համար: Ապա գաղութիս երեք շնորհալի օրիորդներ, դաշնակահար Քրիսթին Մատաթեան, ջութակահար Թամար Աղաճանեան եւ քլարինէթահար Սալի Մանուկեան նուագեցին երկու կտոր, Կոմիտասի «Կաթաի Երգը» եւ Մանդակունեանի «Հինգալա»: Ի դիմաց նորընծաներու խօսք առին Անդրանիկ Գգիրեանն ու Վարդան Սարկաւագ Բարաքելեանը: Իսկ Արամ Յովակիմեանը խոր ապրումով արտասանեց Վահան Թէքէեանի «Լուսավորչի Կանթեղը»

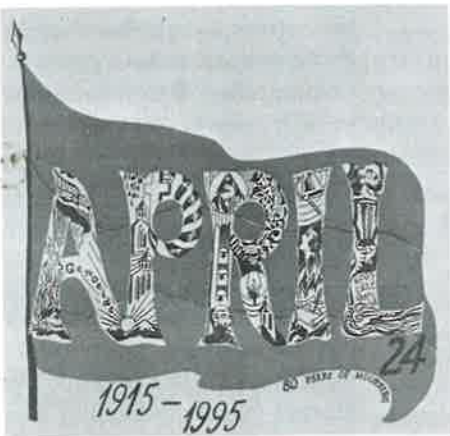

բանաստեղծութիւնը: Որմէ ետք Քրիսթին Մատաթեան դաշնակի վրայ նուագեց Պէթովէնի «Փաթէթիք» կտորէն հատուած մը:

Գաղութիս Հովիւը, Արժ. Տ. Ներսէս Բաճանան իր խօսքէն առաջ հրաւիրեց նորընծաները որ գան եւ Սրբազան Հօր ձեռքէն ստանան մէկական պատարագի երգեցողութեան գիրք՝ մակագրուած Սրբազանի կողմէ: Տէր Ներսէսը ապա իր խօսքին մէջ յայտնեց իր խնդակցութիւնը եւ հրաւիրեց նորընծաները որ առաւել խանդով շարունակեն իրենց ծառայութիւնը եկեղեցիէն ներս: Ապա մասնաւոր շնորհակալութիւն յայտնեց Առաջնորդ Սրբազան Հօր, որ բարեհաճ էր սոյն ձեռնադրութիւնները տնօրինելու: Որպէս նշան շնորհակալութեան, Տէր Հայրը անոր նուիրեց Մէրի Զաքարեանի Արցախի հերոսներու նուիրումն ակադրութեան մէկ տիպը: Այս առթիւ բեմ բարձրացաւ արուեստագիտուհին եւ ներկաներուն փոխանցեց իր ապրումները:

Սրբազան Հօր թելադրիչ խօսքերով եւ օրհնութեամբ վերջ գտաւ ճաշկերոյթը եւ ներկաներ բարձր տղրամադրութեամբ բաժնուեցան սրահին:

Տ. Ներսէս ԲՅՃ. Մանուկեան

This is the print that appears on the shirts.

T-Shirt in colorful print
available in ash and white
sizes M, L, XL
\$12.95
Sweatshirt in colorful print
available in ash and white
sizes M, L, XL
\$18.95

April 24 T-Shirts and Sweatshirts

The year 1995 marks the 80th Anniversary of the Armenian Genocide. The Genocide will remain in the heart of every Armenian as the most tragic event in the Armenian history and will be expressed in various ways until justice is done. Therefore, the Armenian Prelacy Bookstore has printed T-shirts and sweatshirts dedicated to the 80th anniversary of the Genocide.

This is the print that appears on the shirts.

T-Shirt in black and white print
available in ash and white
sizes M, L, XL
\$12.95
Sweatshirt in black and white print
available in ash and white
sizes M, L, XL
\$18.95

PRELACY BOOKSTORE ORDER FORM

Item Description

Quantity

Price

Ship To:

Name

Address

City

State

Zip

Telephone (.....)

Make checks payable to:
The Armenian Prelacy Bookstore
138 East 39th Street, New York, NY 10016
Tel. (212) 689-7810 Fax (212) 689-7168

Sub Total

Add \$3.75 S&H for first shirt

\$1.00 for each additional shirt

TOTAL

\$

\$

\$

\$